

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32263/08 בית ונוי הוצאה לאור בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 22089/08 יובל ארבל ואח' נ' מושלי איריס

בפני כב' השופט רחמים כהן

תובעות שכנגד/נתבעות
1. בית ונוי הוצאה לאור בע"מ ח.פ. 51-270951-0
2. איריס מושלי ת.ז. 05873786
ע"י ב"כ עוה"ד אסף בנמלך ו - אלעד מרויס

נגד

נתבעים שכנגד/תובעים
1. יובל ארבל ת.ז. 025390469
2. ניב קנטור ת.ז. 025282245
ע"י ב"כ עו"ד עידן שפי
3. דניאל סופר
ע"י ב"כ עו"ד ברק לסרי

פסק דין

בפני שתי תובעות אשר עניינן מיזם להקמת פורטל עיצוב.

התובעים בת.א. 22089/08 ונתבעים 1 ו 2 בת.א. 32263/08, מר יובל ארבל ומר ניב קנטור, פעלו במשותף במועדים הרלוונטיים בתחום בניית ותחזוקת אתרים באינטרנט וכן בייעוץ לקיום אתרי אינטרנט (להלן – **התובעים** או **יובל ו - ניב**).

נתבעת 1 בת.א. 22089/08 ותובעת 2 בת.א. 32263/08, גבי איריס מושלי (להלן – **איריס**), הייתה ועודנה הבעלים והמנכ"ל של נתבעת 2 בת.א. 22089/08 ותובעת 1 בת.א. 32263/08, חברת בית ונוי הוצאה לאור בע"מ (להלן – **החברה**). החברה מוציאה לאור מגזין בתחום העיצוב בשם "בית ונוי" (להלן - **המגזין**).

נתבע 3 בת.א. 32263/08, דניאל סופר, הוא בעל ניסיון בתחום הבניה ומערכות גמר וכן יזם של אתרי אינטרנט בתחום הבניה (להלן – **סופר**).

במהלך שנת 2004 חברו הצדדים על מנת להקים אתר אינטרנט בתחום הבנייה והעיצוב.

באופן כללי ניתן לומר, כי בין הצדדים הוסכם על הקמת אתר אליו יועברו תכני המגזין ותכנים נוספים, כאשר התובעים יהיו אמונים על הקמת האתר, תחזוקת האתר וקידומו באינטרנט, סופר היה אמון על ניהול האתר הטמעת תכנים באתר ואיריס הייתה אחראית על אספקת תכנים לאתר ושיווקו בקרב לקוחות המגזין.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32263/08 בית ונוי הוצאה לאור בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 22089/08 יובל ארבל ואח' נ' מושלי איריס

האתר הועלה לרשת האינטרנט במהלך חודש אפריל 2005 והופעל על ידי הצדדים עד לסוף שנת 2007, אז, על פי טענת התובעים, התנערה איריס מהתחייבויותיה על פי ההסכם, לא העבירה את כל תכני המגזין או כל תוכן אחר לאתר, לא פעלה לשיווק האתר, לא הטמיעה את האתר במאגר לקוחותיה בכלל ולקוחות המגזין בפרט, החלה בפעילות מתחרה באתר ובחודש מרץ 2008 השיקה אתר מתחרה.

לטענת התובעים, איריס התנהלה בחוסר תום לב, דבקה בהסכם השותפים בתקופה הראשונה בה העיקר היה קיום התחייבויות התובעים (בנייה, עיצוב ופיתוח של האתר, יצירת פלטפורמות חדשות לפרסום) והחלה להתנער מהסכם השותפים עת החל האתר לצבור רווחים הולכים וגדלים. בכך אף עשתה עושר ולא במשפט.

התובעים מבקשים פיצויים בגין רווחים שנמנעו מהם לו היה האתר ממשיך לפעול ארבע שנים נוספות (2008-2012) כאשר להערכתם עומד הסכום על סך של 3,481,500 ₪ וחלקם בסכום זה – 1,160,500 ₪. כמו כן טוענים התובעים, כי בהפרת הסכם השותפים, גרמה להם הנתבעת נזק בגין אי-תשלום עבור העבודה אשר השקיעו באתר בסך של לפחות 440,000 ₪. לצרכי אגרה העמידו התובעים את סכום תביעתם על סך של 500,000 ₪. בנוסף מבקשים התובעים סך של 10,420 ₪, שהוא חלקו של תובע 2 ברווחי האתר לשנת 2007.

הנתבעות הגישו כתב הגנה בו נטען, כי הסכמת איריס להסכם השותפים נערכה וזויפה, כי התובעים לא עמדו בהתחייבויותיהם בהתאם להסכמות הצדדים, וכך גם סופר, ולא ביצעו את חלקם על מנת להביא להצלחת האתר. עוד נטען, שהתובעים וסופר הפרו את זכויות היוצרים של איריס והעבירו תכנים מתוך המגזין לצדדים שלישיים ולפרסום באתרים אחרים. בעקבות זאת, הפסיקה איריס את מערכת היחסים עם התובעים ועם סופר.

איריס והחברה הגישו נגד התובעים ונגד סופר תובענה על סך של 518,296 ₪ (ת.א. 32263/08, להלן – **התובעות שכנגד**). בתובענה זו נטען, כי איריס מעולם לא נתנה הסכמתה להסכם השותפים וכי הסכמתה זויפה. כמו כן נטען, שהתובעים הם אלה אשר הפרו את ההסכמות אשר הושגו בין הצדדים. על פי טענת התובעות שכנגד, כתוצאה מכך נפגע המוניטין שלהן ושל המגזין. לטענת התובעות שכנגד, כתוצאה מכך חדלו להתקבל באתר הזמנות לפרסומים. על פי טענת התובעות שכנגד, התובעים וסופר הפרו את כל ההתחייבויות אשר נטלו על עצמם בניהול האתר, בהסבתו, בהפעלתו, בתיקון תקלות וליקויים, הכול בחוסר תום לב והסבת נזקים לתובעות שכנגד ופגיעה במוניטין הרב שיצא להן. לטענתן, התובעים וסופר הפרו את זכויות היוצרים של החברה בהעברת תכנים ופרסומם באתרי אינטרנט שונים ללא רשותה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32263/08 בית ונוי הוצאה לאור בע"מ ואח' נ' ארבבל ואח'
ת"א 22089/08 יובל ארבבל ואח' נ' מושלי איריס

לטענת התובעות שכנגד, בהמשך הפעלת האתר ללא רשות ולאחר ביטולם כדין של יחסי השיתוף באתר גזלו התובעים וסופר את קניינן הרוחני והם ממשיכים בכך ונמנעים, שלא כדין, מהסרת תכני וסימני המסחר של החברה מהאתר. התובעים וסופר ממשיכים להשתמש בלוגו של המגזין ושל החברה כדי יצירת רושם, שהם הבעלים של לוגו זה וכי האתר מחזיק בתכני המגזין, דבר המהווה עוולת תיאור כוזב והפרת סימן מסחרי.

על פי גרסת התובעים, לאחר שגובשו כל הצדדים לעסקה, ניסח סופר הסכם שותפים, אשר הצדדים לו היו סופר ורעייתו, התובעים ואיריס. על פי הסכם זה, יקימו הצדדים אתר משותף באינטרנט בתחום תכנון ועיצוב הבית, כאשר כל צד היה אמור לתרום את חלקו להצלחת האתר המשותף על פי התמחותו. עוד הוסכם, כי הרווחים יתחלקו באופן שווה בין הצדדים (נספח א' לכתב התביעה).

עוד על פי טענת סופר והתובעים, איריס אישרה את נוסח ההסכם באמצעות משלוח דואר אלקטרוני ביום 31.01.2005 (נספח ב' לכתב התביעה, להלן – **הודעת האישור**) וביום 09.02.2005 אישרו גם התובעים את נוסח ההסכם במשלוח דואר אלקטרוני.

על פי טענת איריס, מעולם לא אישרה את נוסח ההסכם והאמור בהודעת האישור על פיו היא לכאורה מאשרת את תוכן ההסכם, הוא תוצאה של זיוף. בהחלטה מיום 08.06.2010 נקבע, כי ההכרעה בשאלה, האם הסכמת איריס לתוכן ההסכם זויפה על ידי מי מהצדדים תינתן בפסק הדין.

דיון

מחומר הראיות עולה בבירור, וגם איריס והחברה אינן מכחישות זאת, כי בין הצדדים בשתי התובעות התקיימו יחסי שותפות, כאשר כל צד נדרש להביא מתחום מומחיותו.

עוד ברור מחומר הראיות, כי במהלך חודש דצמבר 2007 החליטה איריס באופן חד-צדדי לסיים שותפות זו ועל כן חדלה מלבצע את חלקה בהסכם.

אין בכל החומר אשר הובא בפני כל אינדיקציה להסכמה בין הצדדים בדבר אופן סיום השותפות. עם זאת, ההלכה בעניין זה ידועה, איריס והחברה רשאיות היו לבטל את ההסכם בהיעדר הסכמה מצד התובעים וסופר, כפי שנעשה, וזאת בהנחה שקמה להן אחת משתי עילות ביטול: פגם בכריתת החוזה והפרה של החוזה (ג' שלו, י" הדר, **דיני חוזים – התרופות**, עמ' 544). בעניינינו, טוענות איריס והחברה, כי סופר והתובעים הם שהפרו את ההסכמות ואת חובותיהם כשותפים ועל כן בדין בוטל ההסכם על ידה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32263/08 בית ונוי הוצאה לאור בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 22089/08 יובל ארבל ואח' נ' מושלי איריס

לטענת התובעות שכנגד, על פי המוסכם בין הצדדים, התובעים התחייבו לבנות את האתר על המרכיבים השונים בו כגון מערכת ניוזלטרים פורומים ועוד. התובעים היו אחראים על תמיכה ותחזוקה טכנית מתמדת של האתר. בנוסף, התובעים היו אחראים על שיווק האתר ברשת האינטרנט. לטענת התובעות שכנגד, התובעים לא מילאו אחר התחייבויותיהם ובכך אף סיכלו את מאמצייהן לקדם את האתר המשותף. על פי טענת התובעות שכנגד, בהתאם לחוות דעתו של המומחה מטעמן, האתר לא היה איכותי כפי שטוענים התובעים, אלא אתר פשוט, ישן ולא ידידותי במיוחד. בנוסף טוענות איריס והחברה, כי לאורך תקופת הפעילות המשותפת תחזוקת המיזם הייתה לקויה. לטענתן, אף אם ניקח בחשבון, כי באופן טבעי נוצרות תקלות, הרי שבמקרה הנדון התרחשו תקלות רבות מאוד, כמעט על בסיס יום יומי, ביישומים מהותיים ומשמעותיים שלעיתים כלל לא זכו למענה מצד התובעים או למענה בחלוף זמן רב. תקלות אלו מנעו את פעילות התקינה של האתר ופעמים רבות אף סיכלו את מאמצי השיווק שביצעו איריס והחברה. כך למשל, איטיות בעליית האתר ותכניו, פניות של לקוחות בדבר תקלות נענו לאחר זמן רב ועוד. התובעים לא ערכו כללי ניהול פורומים לאתר.

מוסיפות וטוענות התובעות שכנגד, כי פעולות השיווק ברשת האינטרנט, אשר היו באחריות התובעים, לא נשאו פרי, על אף ששיווק באינטרנט הוא תחום המומחיות העיקרי של יובל. לטענת התובעות שכנגד, לכל אורך הפעילות המשותפת, כמות הכניסות של גולשים לאתר (הטראפיק) הייתה נמוכה מאוד, כאשר הכמות הנמוכה מושפעת ישירות מפעולות השיווק באינטרנט שיוכל התחייב לבצע. על פי טענת התובעות שכנגד, ככל שחלף הזמן, התבהר להן, כי אין עתיד לשיתוף הפעולה בינן לבין האחרים, כי לא ניתן להמשיך בהפעלת המיזם המשותף וכי דינו כישלון.

לאחר שעיינתי בחומר הראיות, קראתי את טענות הצדדים בכתב ושמעתי את חקירותיהם, הגעתי למסקנה, שהתובעות שכנגד לא הוכיחו את טענותיהן, כי התובעים הפרו את הסכמות השותפים ולא ביצעו את חלקם במיזם. הרושם המתקבל הוא, כי עיקר המחלוקת ביחס לאופן ניהול האתר התגלע בין התובעות שכנגד לבין סופר, כאשר התובעים נקלעו למחלוקת אלו בעל כורחם.

ראשית, לא מצאתי כל הוכחה לכך, כי התובעים כשלו בביצוע התחייבותם לבנות אתר ראוי. עיינתי היטב בראיות אותן הגישו התובעות שכנגד ולא מצאתי בהן תימוכין לטענה זו. התובעות שכנגד ביקשו לתמוך את טענותיהן בחוות דעתו של מומחה מטעמן, שמוליק קורן, אשר הביע דעתו כי:

"אתר BVN שהנו אתר פשוט, ישן ולא ידידותי במיוחד...". עיינתי היטב בכלל חוות הדעת ולא מצאתי פירוט אמיתי לאמירה כללית זו וכן לא מצאתי התייחסות נוספת ל"טיב" האתר. כמו כן, לא ניתן להבין מחוות הדעת האם אמירה זו מתייחסת למועד בו נבנה האתר או שהיא משווה בין האתר לבין האתרים המצויים כיום. שבתי וקראתי את פרוטוקול עדות המומחה וגם שם לא מצאתי תשובה לשאלה זו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32263/08 בית ונוי הוצאה לאור בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 22089/08 יובל ארבל ואח' נ' מושלי איריס

בעניין זה העיד מטעם התובעים מר ספי בוגין (להלן – בוגין). מר בוגין הצהיר, כי בדק את אתר BVN ומצא, כי הוא "אתר איכותי ביותר וברמה הגבוהה ביותר, ביחס לשנת 2007". האמור בתצהירו לא נסתר בחקירתו הנגדית.

בנסיבות אלו שוכנעתי, כי יש לדחות את הטענה שהאתר היה פשוט, ישן ולא ידידותי במיוחד, משמע, כי התובעים לא ביצעו את התחייבותם לבנות אתר ראוי ומקצועי, מאחר וטענה זו לא הוכחה.

גם את טענת התובעות שכנגד ביחס לאחזקה לקויה של האתר מצאתי כלא משכנעת. התובעות שכנגד אמנם טוענות, כי היו מקרים בהם האתר עלה לאט, עם זאת התובעים מסבירים, כי עלייה איטית של האתר אינה מעידה דווקא על תחזוקה לקויה של האתר.

בסעיף 6.1 לתצהירו מסביר ניב, כי מהירות הגלישה באתר אין בה כדי להעיד על אי-ביצוע תחזוקה באתר, שדרוגו או ביצוע התחייבויות התובעים. ניב מסביר, כי מהירות הגלישה עשויה להיות תלויה בגורמים נוספים ובלתי תלויים בתובעים: גורמים חיצוניים כגון עומס על הרשת המקומית על ספקית האינטרנט של הגולש, בעיות בשרת השיתופי עליו יושב האתר, בעיית תקשורת בשרת השיתופי, כאשר שרת זה אינו בשליטת התובעים. התובעים מציינים, כי כדי לבצע אופטימיזציה של הגלישה, הוחלף בחודש יולי 2007 השרת השיתופי עליו ישב האתר. בנוסף, מסביר ניב בתצהירו, כי ישנם גם גורמים פנימיים המשפיעים על מהירות הגלישה כמו משקל של הקבצים הגראפיים המועלים לאתר, כאשר איריס הייתה אחראית על העברת התמונות וסופר היה אחראי להטמעתן וכי הרכיבים הגראפיים השייכים לפלטפורמה ולעיצוב האתר שהיו באחריות התובעים היו בעלי משקל זניח. כאשר איריס וסופר העלו תמונות במשקל מתאים עבד האתר במהירות ובעוד שכאשר הועלו על ידם תמונות "כבדות" עלה האתר באיטיות. על נכונות ההסבר ניתן ללמוד מנספחים 4-א-ב לתצהיר, כאשר ברגע שניב מוריד את משקל התמונות אשר הועלו לאתר, מאשרת לו נציגת החברה, כי "האתר עולה תוך 3 שניות בערך שזה מעולה".

הסבריו אלו של ניב לא נסתרו ואף נמצאו משכנעים ועל כן יש לדחות את טענת התובעות שכנגד בעניין תחזוקת האתר.

כמו כן, לא הוכיחו הנתבעות את טענתן, כי היו בעיות במערכת הניוזלטרים אשר מקורה בבעיות במערכת שיצרו התובעים ולא בבעיות הטמעה, אשר לא הייתה באחריותם. לראייה ניתן לראות, כי המייל בו מתלוננת איריס על הבעיה, מופנה אל סופר ומועבר ליובל רק לידיעה (נספח ט"ו 2 לתצהיר איריס).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32263/08 בית ונוי הוצאה לאור בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 22089/08 יובל ארבל ואח' נ' מושלי איריס

בסעיף 5 לתצהיר ניב נמצא הסבר משכנע בדבר טענות התובעות שכנגד לבעיות במנוע החיפוש. כך גם נמצאו הסברים משכנעים לכלל טענות טענותיהן.

אכן, על התובעות שכנגד היה להוכיח, כי ככל שנתקלו בקושי להעלות את האתר, קושי זה היה תוצאה של ליקויים בתחזוקת האתר ולא תוצאה של גורמים אחרים כפי שהסבירו התובעים. התובעות שכנגד לא עשו כן.

תמיכה לגרסת התובעים ניתן למצוא בהודעת דוא"ל שכתבה איריס ביום 31.07.2007 לעוסקים במלאכת תחזוקת האתר (נספח 13ה' לתיק אסמכתאות התובעים):

"תודה לדניאל ולניב על הרמת הכפפה שהביא שיפור ניכר בדף הראשי, יום שישי החומרים הועברו לדניאל ולניב ובסוף השבוע ניתן כבר היה לראות תוצאות,

...

ישנם עוד דברים קטנים שצריך לטפל באתר שיהפכו אותו למקצועי אסנת וקרן יכינו מסמך מסודר,

אין ספק שבכוחות משותפים ועם כוח האדם שיש לנו נגיע רחוק ...

תודה
שלכם
איריס"

התובעות שכנגד אף ניסו לטעון, כי פעולות הפצת האתר באינטרנט (פרסום באינטרנט), אשר היו באחריות התובעים, כשלו וכי לאתר לא נכנסו די גולשים. לשם תמיכה בטענה זו ביקשו התובעות שכנגד להיסתמך על חוות דעתו של המומחה מטעמן. בחקירתו הנגדית אישר מר שמוליק קורן, כי לא בדק את כל דו"חות הכניסה לאתר ועל כן דין מסקנותיו ובעקבות כך גם הטענה, להידחות:

"אני רוצה להציג לך דו"ח כניסות מאתר גוגל מדצמבר 2006, נספח 8 לתצהיר המשלים, דו"ח כניסות באמצעות מילות חיפוש שונות?

ת. מה זה הדו"ח הזה?

ש. זה דו"ח כניסות מאתר גוגל, את יודע לקרוא את הדו"ח?

ת. כן

ש. לפי הדו"ח הזה מספר הכניסות היה 13,968, נכון?

ת. כן.

...

אתה מציין שבדקת את מספר הכניסות מגוגל בדצ' 06 ומספר הכניסות היה 2,991, סעיף 2 בעמוד 6 לחוות הדעת, תאשר לי שמה שכתב בסעיף 2, עמ' 6 לא נכון?

ת. הנתון שהצגתי מבוסס על נספח 10 לתצהירים שלהם, זה הנתון שניתחתי.

ש. אני מצג לך את נספח 7 לתצהיר המשלים, דו"ח גוגל אנאליטיקס, אתה יודע לקרוא את הדו"ח הזה?

ת. זה סטטיסטיקות של...

ש. היה שם גידול של 60% במספר הגולשים תוך 5 חודשים בלבד, אתה יכול לאשר לי את זה?

ת. כן.

ש. בחוות הדעת שלך לא התייחסת לנתון הזה, נכון?

ת. אני לא זוכר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32263/08 בית ונוי הוצאה לאור בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 22089/08 יובל ארבל ואח' נ' מושלי איריס

ש. אני מפנה אותך לסעיף 1 עמ' 5 לחוות הדעת, יש התייחסות רק לפב' 07?
ת. אוקיי
ש. נכון שלא בדקת את דוחות התנועה בחודשים שלאחר מכן?
ת. אני לא זוכר דו"ח כזה, ראיתי הרבה דוחות, הרבה נתונים, ניתחתי לעומק
ש. אנחנו מדברים על כניסות אורגניות שלא כתוצאה מכניסות ממומנות, תסכים
איתי שאם היו מצרפים גם את הכניסות הממומנות מספר הגולשים צפוי להיות
גבוה יותר?
ת. ברור. האחרים הם בתשלום" (עמ' 205-204 לפרוטוקול).

באופן כללי יש לומר, כי הצדדים צירפו כמות רבה של הודעות דואר אלקטרוני אשר הוחלפו ביניהם,
כל אחד על מנת לתמוך בטענותיו. הרושם המתקבל בעיון בכלל התכתובות (המרובות) אשר הוגשו,
הוא של מיזם המתנהל כראוי, כאשר מטבע הדברים, מדי פעם "צצה" תקלה כזו או אחרת, אשר
באופן כללי, ניתן לתקלות אלו, ככל שהדבר היה באחריות התובעים, טיפול ראוי.

זאת ועוד, איריס עצמה הבינה, כי יש להגיע למתווה מוסכם להפסקת השותפות וכי היא אינה יכולה
להפסיקה באופן חד-צדדי על פי תנאיה שלה. איריס התחייבה בהודעת דוא"ל אשר נשלחה לתובעים
ולסופר לגבש הצעה בעניין זה (הודעת דואר אלקטרוני מיום 27.12.2007, נספח 24 לתצהיר יובל):

"דניאל שלום,

לאור הערותיך ברור שלא ניתן יהיה להגיע לסיכום מוסכם של הפגישה בקיסריה
היות ואנו חלוקים אפילו על העובדות כפי שהיו.
כמובן שהערותיך לא מקובלות עלי. בכל מקרה,
אין מחלוקת שהוסכם על סיום הדרך המשותפת באופן מיידי ועל גיבוש של מתווה
להיפרדות ואתה אמרת מספר פעמים שהיינו חברים ושניתן לסיים בידידות את
הנושא.
בסוף הפגישה אתה ביקשת שאני אכין הצעה להיפרדות כדי שנוכל לדון בה
במשותף וביום שבת לאחר הפגישה אפילו שלחת אלי תזכורת בנושא שאתה ממתין
להצעה מצדי.
אני אגבש הצעה ואודיע לך כשהיא תהייה מוכנה כדי לנוכל להיפגש ולדון בה.
תודה
איריס"

בפועל איריס נמנעה מלעשות כפי שהתחייבה, אלא חדלה מלהעביר תכנים ובכך "מוטטה" את
המיזם. התנהלות זו אינה עולה בקנה אחד עם חובת תום הלב ומחזקת את המסקנה, שאיריס היא
שהפרה את התחייבויותיה במסגרת השותפות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32263/08 בית ונוי הוצאה לאור בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 22089/08 יובל ארבל ואח' נ' מושלי איריס

כמו כן לא ניתן להתעלם מהעובדה, שכשישה חודשים בטרם הודיעה איריס על הפסקת השותפות, רכשה לעצמה במהלך חודש יולי 2007 דומיין חדש בשם בית ונוי וכי לאחר פירוק השותפות הקימה בדומיין זה אתר חדש למגזין. תזמון הרכישה יוצר ספק רב ביחס לטענות איריס והחברה.

עוד יש לציין, כי מקריאת חקירתה הנגדית של איריס ניתן להתרשם, כי היא אינה מעריכה נכונה את תרומת התובעים למיזם ואת "נכס הידע" שהביאו עמם לשותפות (עמ' 70-69 לפרוטוקול).

בנסיבות אלה, שוכנעתי, כי התובעים מילאו את חלקם בשותפות וכי לא הפרו את התחייבויותיהם וכי ככל שהדבר נוגע לתובעים, הנתבעת לא הייתה זכאית להפסיק את ביצוע התחייבויותיה על פי ההסכמות הבסיסיות כפי שעשתה, באופן חד-צדדי, ואופן התנהלותה מהווה הפרה של ההסכמות בין הצדדים וכי התובעים זכאים לפיצוי בגין הפרה זו.

כאמור, איריס והחברה הגישו תובענה נגד יובל, ניב וסופר. בכתב התביעה נטען, כי יובל, ניב וסופר לא ביצעו את חלקם בשותפות וכי הנטל כולו נפל על איריס. לטענת התובעות שכנגד, הנתבעים הפרו את כל ההתחייבויות שנטלו על עצמם בניהול האתר, הן בהסבתו, הן בהפעלתו והן בתיקון תקלות וליקויים בו, כל זאת בחוסר תום לב והסבת נזקים לתובעות שכנגד. לטענתן, הנתבעים שכנגד הפרו את זכויות היוצרים של החברה בהעברת תכנים ופרסומם באתרי אינטרנט שונים ללא רשותה. לטענתן, בהמשך הפעלת האתר ללא רשות לאחר ביטולם כדין של יחסי השיתוף באתר, גזלו הנתבעים שכנגד, את קניינה הרוחני של החברה והם ממשיכים בגזל זה ומונעים ממנה להסיר מהאתר את תכניה וסימניה. בתוך כך, השתמשו הנתבעים שכנגד בלוגו של המגזין ושל החברה תוך יצירת רושם לפיו הם הבעלים של לוגו זה וכי האתר מחזיק בתכני המגזין. פעולה זו עולה כדי עוולת תיאור כוזב כמשמעה בחוק עוולות מסחריות וכן לעוולת הפרת סימן מסחרי.

לא ניתן לקבל את התובענה נגד יובל, ניב וסופר.

כאמור לעיל, לא שוכנעתי, כי במהלך חיי השותפות, הפר מי מהתובעים את התחייבויותיו כלפי התובעות שכנגד באופן המצדיק את ביטול החד-צדדי של השותפות על ידי איריס. ועל כן, יש לדחות חלק זה של התובענה.

גם את טענת התובעות שכנגד בדבר הפרת זכויות יוצרים יש לדחות. ראשית, איריס מאשרת בעדותה, כי לא היו אלה התובעים אשר הפרו את זכויות היוצרים בכתבות, שכן היא מאשרת שאינה יודעת על שימוש כלשהו שעשו התובעים בזכויות היוצרים שלה (עמ' 60-59 לפרוטוקול).

יש לציין ולהדגיש, כי התובעות שכנגד לא פרטו כדבעי את טענותיהן בדבר הפרת זכויות קנייניות. הטענות נטענו בכלליות ללא פרוט מספיק ומבלי לבסס את יסודות הטענות. אמנם, התובעות שכנגד

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32263/08 בית ונוי הוצאה לאור בע"מ ואח' נ' ארבבל ואח'
ת"א 22089/08 יובל ארבבל ואח' נ' מושלי איריס

הצליחו להראות, כי כתבות מהמגזין פורסמו באתרים שבעלות סופר. עם זאת, מהודעות דוא"ל ששלחה איריס לסופר ניתן להיווכח, כי הדברים נעשו לבקשתה של איריס אשר ביקשה באמצעות פרסומים אלה לקדם את המגזין.

בסעיף 43 לתצהיר עדותה הראשית מיום 12.09.2010, מפרטת איריס את תכני המגזין אשר העמידה לרשות האתר המשותף והנתבעים שכנגד הפיצו אותם באתרים שונים, שלא בהסכמתה. לטענתה (סעיף 44 לתצהיר), גילתה לתדהמתה במהלך חודש דצמבר 2007, כי הנתבעים הפרו את זכויות היוצרים של החברה ופנתה לתובעים ולסופר על מנת שיסיר פרסומים אלה, אך אלה לא נענו לדרישה.

בפועל הסתבר, כי הדברים אינם כפי שתוארו על ידי התובעות שכנגד. מה שתואר על ידן כ"גזילת תכנים" הוא למעשה פרסומים אשר התבקשו על ידי התובעות שכנגד, כחלק מהשותפות בין הצדדים. איריס מאשרת בעדותה, כי ביקשה מסופר לא רק לעשות קישורים בין אתריו לבין האתר של בית ונוי, אלא ביקשה ממנו גם לשתול כתבות באתרים שלו:

"ת. ... אני בהחלט ביקשתי מזניאל, כחלק משיתוף הפעולה שאנחנו עבדנו, באתרים שהיינו באותו שלב, שיעשה קישורים בין האתרים לבין התוכנה לבין בית ונוי, כמו שהוא לצורך העניין פרסם את כל הפעילות העסקית שלו בתוך האתר בית ונוי ועשה קישורים מכל מקום באתר בית ונוי לגבי העיסוק שלו כיועץ איטום, זה בדיוק אותו דבר..."

ש. ובאותה מידה את גם ביקשת ממנו והתרת לו לשתול כתבות של המגזין,
ת. לא, לא, לא.

באתרים מסוימים על מנת שזה ייצר קישור,
ת. לא, לא, תלוי באיזה" (עמ' 88-87 לפרוטוקול).

בתחילת הדרך, ביום 30.12.2004 כותבת איריס לסופר:

"נשמח להעביר אליך כתבות יש לציין קרדיט שהכתבות נלקחו ממגזין בית ונוי..." (נספח י'
לתצהיר סופר).

ביום 09.09.2006 כותב סופר לאיריס:

"... כפי שהבטחתי בכל האתרים יש קישורים לבית ונוי, גם בתחתית העמודים וגם מספר כתבות, כשלוחצים מגיעים תמיד לבית ונוי וזה מצוין לשדרוג האתר" (נספח י"א לתצהיר סופר).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32263/08 בית ונוי הוצאה לאור בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 22089/08 יובל ארבל ואח' נ' מושלי איריס

איריס משיבה לו :

"תודה על העבודה הנפלאה באתר. לגבי הכתבות והקישורים באתרים שלך רק שיהיה במינון, מזל טוב ושתמשיך להיות מה שאתה ונמשיך לעבוד יחד עוד שנים רבות שלך איריס" (נספח יא לתצהיר סופר, הדגשה הוספה).

מהאמור עולה, כי הפרסומים נעשו בהסכמתה של איריס.

איריס ביקשה לטעון, כי הסכמתה ניתנה רק ביחס לאתרים אשר היו קיימים בשנת 2006 (עמ' 88 לפרוטוקול) אך דבריה בעניין זה אינם מתיישבים עם האמור בדוא"ל מיום 04.07.2007: "דניאל היי דיברנו בעבר שיהיה קישור בין האתרים של בית ונוי לאתר של אגודת אדריכלי הפנים, אשמח גם בהקשר למינויים ולתוכנה" (נספח יב' לתצהיר סופר).

איריס ניסתה להסביר, כי מדובר בלינקים-קישורים ולא בכתבות, אך אין בידי לתת אמון ולקבל טענה זו. ראשית, הסבריה בעניין זה יצרו רושם מתחמק (עמ' 147-148 לפרוטוקול). שנית, האמור בהודעה סותר גם את טענתה, כי לא הייתה מודעת לפרסומים, שכן לא נהגה לחפש באינטרנט "מה קורה באתרים אחרים". כך העידה איריס :

"ש. את גם למעשה מספרת שהתגלית המרעישה של הכתבות באותם שלושה אתרים, ה-12 כתבות מתוך 300 באותם 3 מתוך 5 אתרים, כן? התגלית המרעישה הזאת נחזתה על ידך רק בדצמבר 2007.

ת. נכון, נכון. אני לא יושבת כל היום באינטרנט ומחפשת מה קורה באתרים אחרים.
ש. לא?

ת. לא, אני לא העליתי באפשרות לעולם שמישהו ייקח כתבות מתוך המערכת.
ש. למעשה, את אומרת שבמשך כל אותן 3 שנים, עד דצמבר 2007, לא נכנסת אפילו פעם אחת לשוטט במי מאתריו של דניאל סופר?

ת. לא, לא בצורה שהיה לי עניין, יש לי עוד דברים לעשות בחיים, אני לא אשת אינטרנט.

ש. לא היה לך עניין?

ת. יש לי דברים נוספים שאני עושה מעבר לשבת כל היום על המחשב... (עמ' 131 לפרוטוקול).

על מנת לדעת שאין קישורים בין אתריו של סופר לבין בית ונוי, היה על איריס לשבת מול האינטרנט ולחפש "מה קורה באתרים אחרים". איריס טוענת שלא עשתה כן. הדברים עומדים בסתירה האחד לשני. מאחר ואיריס כותבת, כי היא יודעת שאין לינקים-קישורים, סביר להניח, כי היא גם יודעת שהכתבות כן מופיעות באתרים של סופר, אך היא אינה אומרת דבר.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32263/08 בית ונוי הוצאה לאור בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 22089/08 יובל ארבל ואח' נ' מושלי איריס

האמור לעיל מטיל ספק רב בגרסת התובעות שכנגד בכלל ובטענת איריס בפרט, שהופתעה מאוד לגלות את הפרסומים ואף כי פרסומים אלה היו "הקש ששבר את גב הגמל" (כלשונה) וגרם לה לפעול לביטול השותפות (עמ' 107 לפרוטוקול).

נוכח האמור לעיל, שוכנעתי, כי התובעות שכנגד ידעו על הפרסומים באתריו של סופר וכי הדברים נעשו במסגרת השותפות ועל מנת לקדם את אתר בית ונוי. זכותן של התובעות שכנגד לבקש את ביטול ההסכמות, ההרשאה לפרסם את המאמרים, היא חלק מסעד ההשבה אשר קם עם ביטולו של ההסכם כדין. מאחר והתובעות שכנגד לא הוכיחו כי ביטלו את ההסכם כדין וביכרו להכריז על ביטול השותפות באופן חד-צדדי מבלי שהסדירו בהסכמה את אופן ביטולה, אינן זכאיות להשבה.

לטענת איריס, גם יובל הופתע לגלות את הכתבות, אך היא נמנעה מלחקור אותו בעניין זה. יש לזכור, כי משאישרה איריס בעדותה, כי נתנה הסכמתה לפרסום כתבות באתרים של סופר, היה עליה לשכנע, כי ההסכמה הוגבלה לאתרים אשר היו קיימים בשנת 2006. איריס מאשרת בעדותה, כי שיתוף התכנים נעשה במסגרת השותפות. השותפות הופסקה על ידי איריס שלא כדין ועל כן, בשלב בו נשלחה דרישתה להסרת התכנים, היא לא הייתה זכאית לכך.

"כדי להוכיח הפרת זכות יוצרים יש להוכיח כי הפעולה הרלוונטית נעשתה ביצירה ללא רשות בעל זכות היוצרים. ביטוי זה כולל בתוכו שני יסודות: הבעלות בזכות היוצרים והיעדר הרשאה לפעולה.

לשם הוכחת הבעלות בזכות היוצרים יש להראות מי הוא הבעל הראשון (היוצר עצמו או המעביד או המזמין לפי הוראת סעיפים 33-36), או מי קיבל את זכות היוצרים בהעברה בכתב (כאמור בסעיף 37), שראשיתה בבעל הראשון... (ת' אפורי, **חוק זכות יוצרים**, נבו הוצאה לאור בע"מ, 2012, עמ' 380, להלן – אפורי).

התובעות שכנגד לא פרטו טענותיהן בעניין זה, אך ניתן לצאת מנקודת ההנחה, כי הכתבות נשוא התובענה הן בבעלות החברה. בשלב השני יש לבחון, האם ניתנה הרשאה כלשהי לשימוש בכתבות.

"לאחר שהוכח כי לתובע זכות יוצרים (או רישיון ייחודי), וכי הנתבע ביצע את הפעולה הרלוונטית או הרשה אותה, הרי "היעדר הרשאה" היא עובדה שלילית, ונראה כי די בהצהרה כללית של בעל הזכות כי לא הרשה את הפעולה. אם לנתבע טענה כי קיבל את רשות בעל זכות היוצרים, עליו הנטל להוכיחה. הוכחת ההרשאה אינה חייבת להיות בכתב ולכן ייתכן מצב שבו יעמדו גרסאות התובע והנתבע זו כנגד זו. במקרה כזה אפשר להסתייע גם בראיות נסיבתיות לעניין היחסים שבין הצדדים, אופי השימוש שנעשה ביצירה וכיוב" (אפורי, עמ' 381-380).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32263/08 בית ונוי הוצאה לאור בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 22089/08 יובל ארבל ואח' נ' מושלי איריס

"דין מהותי ברשות של בעל זכות היוצרים לעשיית פעולה פותח פתח לעולם של מערכת היחסים החוזית. בתמצית, בעל זכות היוצרים עשוי לתת רשות לשימוש ביצירה, וזאת בעל פה ואף בהתנהגות. על הרשות להשתמש ביצירה חלים דיני החוזים הכלליים ואף דיני תום הלב (ובכללם דיני המניעות)" (אפורי, עמ' 381).

"חוק זכות יוצרים אינו כולל הוראה מיוחדת לעניין הדרך למתן הסכמה לעשיית פעולה ביצירה, ובהיעדר הוראה מיוחדת הדין הכללי הוא סעיף 23 לחוק החוזים המותיר חופש פעולה מלא בעניין ביטוי ההסכמה בכתב, בעל פה או בהתנהגות. אף אם אין מדובר מ"חווה" אלא בהסכמה חד-צדדית, חל סעיף 23 לחוק החוזים מכוח סעיף 61(ב) לאותו חוק" (אפורי, עמ' 296).

מאחר וכאמור לעיל, חוק זכות יוצרים אינו קובע כללים לעניין הסכמה לעשיית פעולה ביצירה, עשויות להתעורר שאלות רבות והתשובה להן צריכה להימצא בדיני החוזים. כך למשל, התשובה לשאלה, האם בעל זכות היוצרים רשאי לבטל רישיון שנתן (אפורי, עמ' 297).

לעניין התכנים המופיעים באתר אשר הוקם על ידי השותפות, הרי שניתנה לשותפות הסכמה לשימוש בהם וביטול זכותה של השותפות לעשות שימוש בכתבות צריך שיעשה על פי דין ובתום לב. אין באמור כדי להפקיע את זכויותיה של החברה בתכני ובסימני המגזין, אך מרגע שהועברו לשותפות בהסכמה, כל עוד פורקה השותפות כדון, סבורני, שהיא רשאית להמשיך ולהותיר אותם במתכונת כפי שפורסמה.

התובעות שכנגד לא שכנעו ולא הוכיחו, כי היו זכאיות להורדת תכני האתר. איריס היא שהפרה את הסכמותיה עם השותפים עת שהחליטה להפסיק ולבצע את חלקה בשותפות מבלי לנקוט בפעולות המתחייבות על מנת לפרק את השותפות. זאת, בניגוד להתחייבותה למצוא מתווה לפירוק מוסכם של השותפות.

כמו כן מצאתי, כי לאותה מסקנה יש להגיע ביחס לתכנים אותם פרסם סופר בהסכמתה ובידיעתה של איריס לתועלתם המשותפת של הצדדים כחלק מהשותפות. בנסיבות אלו, התובעות שכנגד לא ביססו את טענותיהן בדבר הפרת זכויות יוצרים וזכות לפיצויים ודין התובענה שכנגד להידחות.

לאחר שמצאתי שיש לדחות את התובענה שכנגד, יש לשוב לתובענה בת.א. 22089/08 ולקבוע מהו הסכום לו זכאים התובעים.

כאמור לעיל, העריכו התובעים כי ההכנסות הצפויות מהאתר, אשר היו מתקבלות בידי הצדדים למיזם, אלמלא הפרה איריס את ההסכם, היו מגיעות לסך של 3,481,500 ₪ וחלקם בסכום זה –

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32263/08 בית ונוי הוצאה לאור בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 22089/08 יובל ארבל ואח' נ' מושלי איריס

1,160,500 ₪. לחלופין, בהפרת הסכם השותפים, גרמה להם הנתבעת נזק בגין אי-תשלום עבור העבודה אשר השקיעו באתר בסך של לפחות 440,000 ₪. לצרכי אגרה העמידו התובעים את סכום תביעתם על סך של 500,000 ₪.

המומחה מטעם התובעות שכנגד סבר, כי כמות שעות העבודה שהתובעים טוענים שהושקעו על ידם בהקמת המיזם ותחזוקתו אינה תואמת את כמות השעות הנדרשות למיזם מסוג זה והמחיר אותו הם דורשים עבור ביצוע עבודות אלה אינו תואם את טיב העבודה אשר בוצעה בפועל. המומחה גם שלל את האמור בהצעת המחיר מחברת "קוצי" אותה צירפו התובעים כתמיכה בטענותיהם. בנוסף, שלל המומחה את צפי הרווחים מפעילות האתר בשנים 2008-2012 לו טענו התובעים שכן הוא אינו לוקח בחשבון את כמות הכניסות הנמוכה, לטענתו, לאתר וכי הוא אינו מביא בחשבון את ההשקעות וההוצאות הנדרשות ליצירת רווח כאמור וכי צפי הגדילה באתר אינו משקף נכונה את ההתחרות בשוק.

בעניין צפי הרווחים לשנים 2008-2012, לא שוכנעתי, כי אכן הסכומים הנטענים משקפים נאמנה את פוטנציאל הרווח של האתר ועל כן, איני סבור כי ניתן לפסוק לתובעים פיצוי על סמך טענותיהם בעניין זה.

לעומת זאת מצאתי, שיש לפצות את התובעים על העבודה אשר הושקעה על ידם במיזם המשותף. לטענת התובעים, מדובר בעבודה אשר שוויה עומד על סך של 460,000 ₪. בעוד שהתובעים העריכו את עלות שווי עבודות הקמת האתר בסך של 80,000 ₪, העריך המומחה מטעם התובעות שכנגד במחצית הסכום. את עלות התחזוקה החודשית העריכו התובעים בסך של 10,000 ₪ לחודש וסך הכול 360,000 ₪. המומחה מטעם התובעות שכנגד העריך אותה בסך של 5,000 ₪ לחודש. את עלות הקמת מערכת הניוזלטרים העריכו התובעים בסך של 20,000 ₪ בעוד שהמומחה מטעם התובעות שכנגד העריך את העלות בסך של 7,000 ₪ (סעיף 3 לחוות דעת שמואל קורן).

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים שוכנעתי, כי אכן הסכומים הנטענים על ידי התובעים מופרזים וכי יש גם לקחת בחשבון את העובדה, שכפי שהיה קיים סיכוי להצלחת המיזם, קיים היה גם סיכון שהאתר לא יצליח.

אשר על כן, מצאתי לנכון לפסוק לתובעים סך של 40,000 ₪ עבור עלויות הקמת האתר, סך של 160,000 ₪ עבור עבודות תחזוקת האתר (5,000 ₪ לחודש עבור 32 חודשי פעילות) וסך נוסף של 7,000 ₪ עבור הקמת מערכת הניוזלטרים. הכול כפי שהעריך המומחה מטעם הנתבעות בסעיף 3 לחוות דעתו. סה"כ: 207,000 ₪. מסכום זה מצאתי לנכון להוריד 20%, המשקפים את הסיכוי שהאתר לא היה מצליח, מחד, ומאידך, את העובדה שלא ניתנה לתובעים הזכות להנות מפרי עבודתם ולהביא להצלחת האתר. סה"כ לתשלום: 165,600 ₪.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 32263/08 בית ונוי הוצאה לאור בע"מ ואח' נ' ארבל ואח'
ת"א 22089/08 יובל ארבל ואח' נ' מושלי איריס

עוד ישלמו התובעות שכנגד לתובע 2 סך נוסף של 10,420 ₪, כאמור בנספח ו' לכתב התביעה.

סכומים אלה יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין החל מיום הגשת התובענה, ת.א. 22089/08, ועד תשלומם המלא בפועל.

נוכח האמור לעיל והמסקנות אליהן הגעתי, איני סבור שיש צורך להכריע בשאלה, האם זייף מי מהצדדים מסמכים הקשורים להסכמות השותפים.

עוד שוכנעתי, כי נוכח מסקנות פסק הדין אשר יש בהם כדי להביא לסיימה הפורמאלי של השותפות, יש להעניק לתובעות שכנגד סעד בדמות של צו מניעה. ניתן בזאת צו האוסר על סופר, ניב ויובל להשתמש בתכנים שהועברו על ידן לרשות האתר.

התובעות שכנגד ישלמו לתובעים, ניב ויובל, הוצאות משפט בסך של 15,000 ₪ ושכ"ט עו"ד בסך של 30,000 ₪. סכומים אלה יישאו הפרשי הצמדה וריבית כדין, החל מהיום ועד לתשלום המלא בפועל.

מר דניאל סופר יישא בהוצאותיו.

ניתן היום, 5 מרץ, 2014, ג' אדר ב, תשע"ד, בהעדר הצדדים.

רחמים כהן
רחמים כהן, שופט